

PTAĚ• MLĚKO

ĀšterĀ½, 10 bĀ™ezen 2009

Jsem dĀ⁻chodkynĀ a potĀ™ebná penĀz. Z toho dĀ⁻vodu jsem vzala „kšeft" uĀ•it angliĀtinu zamĀstnance jednoho malého hotýlku. MĀ⁻Ā¾u Ā™íci, Ā¾e jsem nadšená. Mými Ā¾áky jsou recepĀní, kuchaĀ™i, Ā•išníci a pokojská, kteĀ™í se zoufale nutnĀ potĀ™ebují domluvit s hosty, kteĀ™í ve valné vĀtšinĀ Āesky nemluví. Jsou proto snaĀ¾iví a dokonce tam kaĀ¾dý vyuĀovací den dostanu bájeĀné jídlo.

Ta pokojská je ovšem Ruska. Je to okouzlující intelignetní paní, která má mimochodem dvĀ vysoké, ale doma by akorát chcipla hlady. Dosud, chudinka, mohutnĀ zápasí s "Ā•eštinem" a teĀ• se z nutnosti rozhodla, Ā¾e se nauĀ• anglicky. Já ji obdivuju, já bych na tohle nemĀla nervy. A tak se uĀ•íme. No a já zaĀínám vyhrabávat trosky (jak jsem se pĀ⁻vodnĀ domnívala) své bývalé výborné ruštiny. A sebevĀdomí mi stoupá, neb jsem zjistila, Ā¾e byĀ jsem dvacet let nemluvila, poĀ™ád ještĀ jsem na tom líp, neĀ¾ mnozí mladí, neklidní, flexibilní a ambiciozní, kteĀ™í se kasumí rusky. TakĀ¾e jsem se slzou v oku vzpomnĀla na svou paní profesorku ŠplĀchalovou, která nás mĀla na ruštinu na ekonomické škole, kterou jsem druhdy s odĀ™enými zády pĀ™ed lety absolvovala. Paní profesorka byla toho náhledu, Ā¾e na jedniĀku umí rusky BreĀ¾nĀv, na dvojku ona...atd. atd., a Ā¾e Ā¾áci se nauĀ•í tak tĀ™etinu toho mají nauĀ•it; takĀ¾e z nás dĀ™ela kĀ⁻Ā¾i zaĀívá, aby ta tĀ™etina byla co nejvĀtší. Jednou z "uĀ•ebních pomůcek zlepšení jazykových znalostí, byla Ā•etba Komsomolské pravdy. To mĀlo být nĀco jako naše Mladá fronta... ale ve srovnání s Komsomolskou pravdou byly naše "svazácké noviny" tĀ⁻Ā¾ký bulvár. Já osobnĀ jsem ty noviny nenávidĀla - za prvé byly tištĀny na velmi nekvalitním papíĀ™e, který podezĀ™ele pĀ™ipomínal toaletní papír, kterým obšĀstĀovaly své cestující nádraĀ¾ní trestaurace Mitropa v bývalé NDR. TiskaĀ™ská Ā•erĀ však nebyla Ā•erná, nýbrĀ¾ modrá a rozpíjela se, takĀ¾e písmo - (tedy azbuka) bylo naprosto neĀ•itelné. StejnĀ tam nebylo co Ā•íst. PoĀ jen bláboly o tom, kdo jakej uzavĀ™el závazek, kdy byl jakej sjezd - a tak podobnĀ. AĀ½ JEDNOU!!!!!! MĀla jsem za úkol pĀ™eĀ•íst Ā•lánek "PtaĀ•í mléko" a udĀlat z nĀj referát. V tom Ā•látku psali, Ā¾e komsomolci v nĀjakém závodĀ na cukrovkdesi v ruské tramtárii se spojili s komunistama tamtéĀ¾ a vyvinuli bombóny zvané "ptaĀ•í mléko" - tedy "ptiĀ•je moloko". Ty bombony byl zázrak sám, spojili nĀco s nĀĀím, coĀ¾ bylo normálnĀ nespojitelné (no jak pro koho - pro komsomolce s komunistama to zjevnĀ neplatilo), a polili to Ā•okoládou. Výsledkem byla jedineĀná pochoutka, kterou nemĀli vĀbec nikdo na svĀtĀ, ani v celém vesmíru.... ba ani v A M E R I C E ne - a to uĀ¾ je co Ā™íct, Ā¾ejo. No a ty komsomolci s tĀma komunistama se zavázali, Ā¾e od této chvíle budou pracovat jak diví a vyrábĀt tyhle bombóny aĀ¾ do naprostého roztrhání tĀla, aby kdykoli a kdekoli po celém širém SovĀtském svazu, na SibiĀ™i, v poušti Karakum - prostĀ kdekoli, mohl zákazník vejít do obchodu a to ptaĀ•í mléko v Ā•okoládĀ si koupit. Tato myšlenka mĀ nadchla tak, Ā¾e jsem se pak ptala kdejakého Rusa, na kterého jsem natrefila, právĀ na to ptaĀ•í mléko...ale nikdo netušil, o Ā•em mluvím. TakĀ¾e nakonec jsem si Ā™ekla, Ā¾e sovĀtští komsomolci a soudruzi v závodĀ na cukrovinky nĀkde udĀlali ošibku, nebo co. ProstĀ ptáci nejsou savci a Ā¾ádné mléko nemají. TeĀ•ka, punktum. No a teĀ• kdyĀ¾ jsem zaĀ• uĀ•it tu Agnesku, tak jsem pietnĀ vzpomnĀla na ptaĀ•í mléko a taky, uĀ¾ vlastnĀ ze zvyku, jsem se jí na to zeptala..... A NEBUDETE TOMU VĀŠĀIT - ONO TO OPRAVDU EXISTUJE!!!!!! Tak ty komsomolci - nyní jiĀ¾ v dĀ⁻chodu - svĀj závazek fakt splnili! Agneska mi Ā™ekla, Ā¾e aĀ¾ pojedje domĀ⁻, takĀ¾e mi ty bombóny pĀ™iveze. HeleĀ•te... myslíte, Ā¾e se na tĀtšit? Jedl jste to nĀkdo? KaĀ¾dopádnĀ, aĀ¾ to pĀ™iveze - dám vám vĀdĀt, jak to vypadá a jaký to je. Alena Pun